

Charta Oecumenica

Riktlinjer för det växande samarbetet
mellan kyrkorna i Europa

Charta Oecumenica

Riktlinjer för det växande samarbetet
mellan kyrkorna i Europa

Översättning från det tyska originalet

En text att dela med andra!

Detta är det första numret i Sveriges Kristna Råds skriftserie.

Det är en glädje för oss att kunna presentera den svenska översättningen av Charta Oecumenica som nr 1 i Sveriges Kristna Råds nya skriftserie. Detta dokument har växt fram i en bred process inom kyrkorna i hela Europa och överlämnades till kyrkorna i Strasbourg i april 2001.

Översättningen har godkänts av SKRs styrelse, som också beslutat anta Charta Oecumenica som arbetsdokument för SKR. Samtidigt har kyrkorna i Sverige rekommenderats att på motsvarande sätt anta Charta Oecumenica som arbetsdokument.

Nu vill vi överlämna den svenska texten till kyrkor och samfund, lokala ekumeniska råd och enskilda församlingar för att ”omsätta den var och en i sitt eget sammanhang” som rekommendationen från Strasbourg lyder.

Vi hoppas på en fortsatt process runt Charta Oecumenica som bland annat pekar fram mot Europeiska kyrkokonferensens (CECs) generalförsamling i Trondheim sommaren 2003 och Sveriges Kristna Råds utvidgade årsmöte i Vadstena i april 2004.

Det bygger på att den som får denna skrift i sin hand inte behåller den för sig själv utan tar den som anledning till gränsöverskridande kontakter och samtal, var och en på sin ort.

Charta Oecumenica
Sveriges Kristna Råds skriftserie
Nr 1

Sveriges Kristna Råd
172 99 Sundbyberg
Tel 08-453 68 00, fax 08-453 68 29
info@skr.org, www.skr.org

Översättning: Sven-Bernhard Fast
Översättningen har godkänts av SKRs Styrelse
Form: Fredrik Wallstedt/SKR
Tryck: RN Offset AB, Habo 2001
ISSN: 1650-9196
Första tryckningen

Sveriges Kristna Råd

Krister Andersson
missionsföreståndare,
Svenska Missionsförbundet
ordförande

KG Hammar
ärkebiskop,
Svenska kyrkan
vice ordförande

William Kenney
hjälpbiskop,
Stockholms katolska stift
vice ordförande

Dositej Motika
biskop,
Serbiska ortodoxa kyrkan
vice ordförande

Charta Oecumenica – en historisk möjlighet

Det finns alltid skäl att vara försiktig med att tala om historiska ögonblick. När Charta Oecumenica överlämnades till kyrkorna i Europa av KEK:s president Metropolit Jérémie och CCEE:s president kardinal Vlč vid en högtidsgudstjänst i Tomaskyrkan i Strasbourg söndagen efter påsk var det nog ändå många som tyckte sig vara med om ett sådant.

Dokumentet, som fått underrubriken ”Riktlinjer för det växande samarbetet mellan kyrkorna i Europa”, är det första i sitt slag. Ett dokument gemensamt för katoliker, ortodoxa, anglikaner, gammalkatoliker, lutheraner och reformerta. I chartan sägs att den är formad ”för att främja en ekumenisk kultur av dialog och samarbete på alla nivåer av kyrkolivet, och för att ge gemensamma kriterier för hur detta bör ske.”

Som sådant är det mera ett redskap för fortsatt samtal och samarbete än ett slutgiltigt dokument. Den ortodoxe teologen Grigorios Larentzakis uttryckte det så: ”Det är inget perfekt dokument, det kan förändras och förbättras, men det är ett de europeiska kyrkotraditionernas gemensamma verktyg för fördjupad samverkan och gemenskap.”

Lika många ungdomar från kyrkorna i Europa, som företrädare för KEK:s och CCEE:s ledning deltog i det möte där chartan offentliggjordes. Ett möte som i sig själv präglades av den ekumeniska kultur som chartan ska främja. Emmauslärjungarnas vandring tillsammans med den uppståndne från den tomma graven till måltiden med honom var det genomgående temat för dagarna.

Ett par bilder som stannar kvar i minnet är de slitna sandaler som en av ungdomarna presenterade som sin symbol för tro och den ryggsäck med Charta Oecumenica som deltagarna fick med sig från avslutningsgudstjänsten. Inte ett dokument att sätta i bokhyllan, utan att ha med sig på vägen. Vandrigen har gått från de två stora ekumeniska mötena i Basel 1989 och Graz 1997. Ännu måste nog många sandaler slitas ut på vägen, men ”Vi är fast beslutna att bevara och utveckla den

gemenskap som har vuxit fram emellan oss, och vi tackar den Treenige Guden, som leder våra steg mot en allt djupare gemenskap i den Helige Ande”, sägs det i chartans inledning. ”Med Evangeliet vill vi stå upp för människans värdighet, skapad till Guds avbild, och tillsammans som kyrkor bidra till att försona folk och kulturer.”

En historisk möjlighet.

Sven-Benhard Fast

Innehåll

Inledning.....	11
I Vi tror på ”en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka”	13
II Kyrkorna i Europa på väg mot synlig gemenskap.....	15
III Vårt gemensamma ansvar i Europa.....	19
Rekommendation.....	25
Noter	26

Charta Oecumenica

Riktlinjer för det växande samarbetet mellan kyrkorna i Europa

”Ära vare Fadern och Sonen och den heliga Anden”

I den anda som präglar budskapen från de två europeiska ekumeniska församlingarna i Basel (1989) och Graz (1997), är vi, Konferensen för Europeiska Kyrkor (KEK - CEC) och De Europeiska Biskopskonferensernas Råd (CCEE)¹, fast beslutna att bevara och vidareutveckla den gemenskap som vuxit fram mellan oss. Vi tackar vår treenige Gud för att han, genom sin heliga Ande, leder våra steg mot en allt djupare gemenskap.

Många former av ekumeniskt samarbete har redan visat sig hållbara. Vi får ändå inte slå oss till ro med det nuvarande tillståndet, om vi skall leva i trohet mot Kristi bön ”...att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro att du har sänt mig” (Joh 17:21). Medvetna om vår egen skuld, och beredda till omvändelse, måste vi bemöda oss om att övervinna den splittring som fortfarande råder mellan oss, för att göra det möjligt att tillsammans förkunna evangeliets budskap för alla folk på ett trovärdigt sätt.

Då vi tillsammans lyssnar till Guds ord i den Heliga Skrift, och utmanas att bekänna vår gemensamma tro och att handla tillsammans i enlighet med den sanning vi tagit emot, vill vi också vittna om kärlek och hopp för alla människor.

Europa, från Atlanten till Ural, från Nordkap till Medelhavet, präglas idag mera än någonsin av kulturell mångfald. På denna vår kontinent vill vi med evangeliet försvara den mänskliga personens värdighet som Guds avbild, och som kyrkor gemensamt bidra till försoning mellan folk och kulturer.

I denna anda antar vi denna Charta som en gemensam förpliktelse till dialog och samarbete. Den beskriver grundläggande ekumeniska uppgifter och en rad riktlinjer och förpliktelser som följer av dessa. Den är till för att främja en ekumenisk kultur av dialog och samarbete på alla nivåer av kyrkligt liv och för att ange bindande normer för detta. Den har ändå inte karaktären av dogmatiskt lärodokument eller kyrkorättslig lagtext. Dess auktoritet kommer ur den förpliktelse de europeiska kyrkorna och ekumeniska organisationerna själva ålägger sig. Med denna text som grund kan de göra tillägg och formulera gemensamma perspektiv, som direkt berör de egna specifika utmaningarna och därav följande förpliktelserna.

I

Vi tror på ”en enda, helig, katolsk och apostolisk kyrka”

”Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda anda, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, som verkar genom allt och finns i allt” (Ef 4:3—6).

I Kallade till enhet i tron – tillsammans

I enlighet med Jesu Kristi evangelium, såsom den Heliga Skrift vittnar, och såsom det uttrycks i den niceno-konstantinopolitanska trosbekännelsen (381), tror vi på den treenige Guden: Fadern, Sonen och den heliga Anden. Eftersom vi med detta credo bekänner ”en enda, helig, katolsk² och apostolisk kyrka” är det vår oeftergivliga ekumeniska uppgift att låta denna enhet, som alltid är Guds gåva, bli synlig.

Väsentliga skillnader i tron hindrar fortfarande den synliga enheten. Framförallt finns det olika uppfattningar om kyrkan och hennes enhet, om sakramenten och om kyrkans ämbeten. Detta får vi inte förlika oss med. Jesus Kristus har på korset uppenbarat för oss sin kärlek och försoningens hemlighet. I hans efterföljd vill vi göra allt som står i vår makt för att övervinna de problem och hinder som fortfarande är kyrkoskiljande.

Vi förbinder oss

- att följa Efesierbrevets apostoliska uppmaning och ihärdigt anstränga oss att nå en gemensam förståelse av Kristi frälsningsbudskap i evangeliet,
- att i den heliga Andens kraft verka för Jesu Kristi kyrkas synliga enhet i en enda tro, som tar sig uttryck i att vi ömsesidigt erkänner varandras dop och lever i eukaristisk gemenskap³ och även i gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst.

II Kyrkorna i Europa på väg mot synlig gemenskap

”Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek”
(Joh 13:35).

2 Att förkunna evangeliet – tillsammans

Den viktigaste uppgiften för kyrkorna i Europa är att i ord och handling tillsammans förkunna evangeliet till alla människors frälsning. Det finns en vida spridd vilshenhet vad gäller livsorientering och ett växande främlingskap inför kristna värden. Ställda inför detta, men också inför ett mångfasetterat sökande efter mening, utmanas kristna människor att vittna om sin tro. Därför behövs ett växande engagemang och ett ökat erfarenhetsutbyte i lokalförsamlingarna vad gäller kristen undervisning och själavård. Lika viktigt är det att hela Guds folk gemensamt förmedlar evangeliet in emot det offentliga livet i samhället och gör evangeliet gällande genom sociala insatser och politiskt ansvarstagande.

Vi förbinder oss

- att samråda och träffa överenskommelser med de andra kyrkorna om våra initiativ till evangelisation, för att undvika såväl skadlig konkurrens som risken för förnyad splittring,
- att tillerkänna varje människa friheten att utifrån sitt eget samvete välja religiös och kyrklig tillhörighet. Ingen får drivas till att konvertera genom moralisk påtryckning eller materiella fördelar. Ingen som av fri vilja konverterar får heller hindras att göra så.

3 Att gå varandra till mötes

I evangeliets anda måste vi gemensamt bearbeta de kristna kyrkornas historia. Den är präglad av många goda erfarenheter, men också av splittring, fiendskap och till och med krigiska motsättningar. Mänsklig skuld, brist på kärlek och ett ofta förekommande missbruk av tro och kyrka för politiska intressen har allvarligt skadat det kristna vittnesbördets trovärdighet.

Ekumeniken börjar därför för kristna människor med hjärtanas förnyelse och beredskap till bot och omvändelse. I den ekumeniska rörelsen har försoning redan vuxit fram.

Det är viktigt att erkänna de olika kristna traditionernas andliga gåvor, att lära av varandra och så låta sig berikas. För ekumenikens fortsatta utveckling är det särskilt nödvändigt att ta till vara ungdomarnas erfarenheter och förväntningar och att så långt som möjligt uppmuntra dem till delaktighet.

Vi förbinder oss

- att övervinna självtillräcklighet och undanröja fördomar, att söka möten med varandra och att finnas till för varandra,
- att främja ekumenisk öppenhet och samarbete inom kristen undervisning, teologisk utbildning, fortbildning och forskning.

4 Att handla – tillsammans

Ekumeniken tar sig redan många uttryck i gemensam handling. Många kristna människor ur olika kyrkor lever och verkar tillsammans i vänskretsen, i grannskapet, i yrkeslivet och i sina familjer. Särskilt behöver äkta makar i interkonfessionella äktenskap få stöd att leva ekumeniskt i sin vardag.

Vi rekommenderar att det skapas och upprätthålles bi- och multilaterala organ för ekumeniskt samarbete på lokal, regional, nationell och internationell nivå. På den europeiska nivån är det nödvändigt att stärka samarbetet mellan Konferensen för Europeiska Kyrkor och de Europeiska Biskopskonferensernas Råd samt att genomföra ytterligare europeiska ekumeniska församlingar⁴.

Vid konflikt mellan kyrkorna skall ansträngningar för medling och fred initieras och stödjas.

Vi förbinder oss

- att handla gemensamt på alla nivåer av kyrkligt liv där förutsättningar finns och där det inte finns trosmissiga, eller andra starkare skäl som talar däremot
- att försvara minoriteternas rättigheter och att hjälpas åt att undanröja missförstånd och fördomar mellan majoritets- och minoritetskyrkor i våra länder.

5 Att be – tillsammans

Ekumeniken lever av att vi tillsammans hör Guds ord och låter den heliga Anden verka i oss och genom oss. I kraft av den nåd som vi därigenom tagit emot finns det i dag många strävanden att fördjupa den andliga gemenskapen mellan kyrkorna genom bön och gudstjänst och genom att be för Kristi kyrkas synliga enhet. Ett särskilt smärtsamt tecken för söndringen mellan kristna kyrkor är avsaknaden av eukaristisk gemenskap.

Inom några kyrkor finns fortfarande förbehåll mot gemensam ekumenisk bön. Ändå är vår kristna spiritualitet starkt präglad av ekumeniska gudstjänster och av gemensamma sånger och böner, särskilt då Herrens bön.

Vi förbinder oss

- att be för varandra och för kristen enhet
- att lära känna och uppskatta andra kyrkors gudstjänster och andra former för andligt liv
- att sträva mot målet eukaristisk gemenskap.

6 Att fortsätta dialogen

I förhållande till våra olika teologiska och etiska positioner är vår i Kristus grundade samhörighet av fundamental betydelse. Förutom den berikande mångfald som är oss given har emellertid motsättningar i lärofrågor, etiska frågor och vad gäller kyrkorättsliga beslut lett till splittring mellan kyrkorna. Ofta har därvid historiska omständigheter och kulturella skillnader spelat en avgörande roll.

För att fördjupa den ekumeniska gemenskapen måste ansträngningarna att nå konsensus i tron ovillkorligen fortgå. Utan enhet i tron finns ingen fullständig kyrkogemenskap. Det finns inget alternativ till dialog.

Vi förbinder oss

- att samvetsgrant och intensivt fortsätta dialogen mellan våra kyrkor på olika nivåer, liksom att pröva hur de resultat som nåtts i dialogen kan och bör officiellt erkännas av kyrkorna som förpliktande,
- att vid kontroverser söka samtal med varandra och dryfta frågor gemensamt i evangeliets ljus. Detta gäller särskilt när splittring hotar på grund av frågor som rör tron och etiken.

III

Vårt gemensamma ansvar i Europa

”Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner” (Matt 5:9).

7 Att delta i forandet av Europa

Århundradena igenom har det utvecklats ett Europa, som religiöst och kulturellt varit övervägande kristet präglad. Samtidigt har kristnas svek och misslyckanden förorsakat mycket lidande och ofärd såväl i Europa som utöver dess gränser. Vi bekänner vårt medansvar i denna skuld och ber Gud och människor om förlåtelse.

Vår tro hjälper oss att lära av det förgångna. Den hjälper oss också att arbeta för att den kristna tron och nästankärleken skall sprida hopp inom moral och etik, inom bildning och kultur och inom politiskt och ekonomiskt liv i Europa och i hela världen.

Kyrkorna stöder ett enande av den europeiska kontinenten. Utan gemensamma värden är det inte möjligt att nå en hållbar enhet. Vi är övertygade om att kristendomens andliga arv är en inspirerande kraft, som berikar Europa. På grundvalen av vår kristna tro vill vi verka för ett humant och socialt Europa, där mänskliga rättigheter och grundvärden som fred, rättvisa, frihet, tolerans, delaktighet och solidaritet göres gällande. Vi betonar värden för livet, äktenskapets och familjens betydelse, ett prioriterat ansvar för de fattiga, beredskap att förlåta och i allt - barmhärtighet.

Som kyrkor och som internationella gemenskaper måste vi bemöta faran att Europa utvecklas till ett integrerat Väst och ett splittrat Öst. Också Nord-Syddelningen inom Europa måste beaktas. Samtidigt måste varje form av ”eurocentrism” undvikas och Europas ansvar gentemot hela mänskligheten stärkas, särskilt vad gäller de fattiga i hela världen.

Vi förbinder oss

- att överlägga med varandra om målen för vårt sociala ansvarstagande och dess innehåll, och att så långt som möjligt gemensamt hävda kyrkornas angelägenheter och visioner gentemot de sekulära europeiska institutionerna,
- att värna de grundläggande värdena mot alla angrepp,
- att stå emot varje försök att missbruka religion och kyrka för etniska eller nationalistiska ändamål.

8 Att försona folk och kulturer

Vi betraktar mångfalden av regionala, nationella, kulturella och religiösa traditioner i Europa som en rikedom. Ställda inför de talrika konflikterna är det kyrkornas uppgift att tillsammans utöva försoningens tjänst också då det gäller folk och kulturer. Vi vet att fred mellan kyrkorna själva är en nog så viktig förutsättning för detta.

Våra gemensamma ansträngningar inriktar sig på att bedöma och lösa politiska och sociala frågor i evangeliets anda. Eftersom vi ser varje människas person och värdighet som ett uttryck för att hon är Guds avbild, hävdar vi alla människors absolut lika värde.

Som kyrkor vill vi tillsammans främja demokratiseringsprocessen i Europa. Vi engagerar oss för en fredsordning grundad på konfliktlösningar utan våld. Vi fördömer allt våld mot människor, särskilt mot kvinnor och barn.

Till försoningen hör att främja social rättvisa inom och mellan alla folk. Framförallt gäller det att överbrygga klyftan mellan fattiga och rika och att övervinna arbetslösheten. Vi vill gemensamt bidra till att migranter, flyktingar och asylsökande får ett människovärdigt mottagande i Europa.

Vi förbinder oss

- att motarbeta all form av nationalism, som leder till förtryck av andra folk och av nationella minoriteter samt att verka för lösningar utan våld,
- att stärka kvinnors ställning och likaberättigande inom alla områden av livet, liksom att främja en rättvis gemenskap mellan kvinnor och män i kyrka och samhälle.

9 Att bevara skapelsen

I tro på Guds, skaparens, kärlek, tackar vi för skapelsens gåva och naturens värde och skönhet. Vi ser emellertid med förfäran hur jordens tillgångar utnyttjas utan hänsyn till deras egenvärde, utan att deras begränsning beaktas och utan hänsyn till kommande generationers välfärd.

Vi vill gemensamt verka för hållbara livsförutsättningar för hela skapelsen. Som ansvariga inför Gud måste vi göra gällande och vidareutveckla kriterier för vad som etiskt sett inte får göras, av det som människor, vetenskapligt och teknologiskt kan göra. I varje enskilt fall måste varje människas unika värde och värdighet överordnas det tekniskt möjliga.

Vi rekommenderar de europeiska kyrkorna att införa en ekumenisk bönedag för skapelsens bevarande.

Vi förbinder oss

- att vidareutveckla en livsstil som värdesätter ansvarsfull och hållbar livskvalitet i motsats till den ekonomiska nödvändighetens och konsumtionstvångets herravälde,
- att stödja de kyrkliga miljöorganisationerna och ekumeniska nätverken i deras ansvarstagande för att bevara skapelsen.

10 Att fördjupa gemenskapen med judendomen

Vi är förbundna med det judiska folket på ett unikt sätt. Med detta folk har Gud slutit ett evigt förbund. I tron vet vi att våra judiska syster- och bröder ”är hans älskade, för fädernas skull. Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse” (Rom 11:28-29). De ”har fått söners rätt, härligheten, förbunden, lagen, gudstjänsten och löftena, de har fäderna, och från dem kommer Kristus som människa” (Rom 9:4-5). Vi beklagar och fördömer alla manifestationer av antisemitism och alla utbrott av hat och förföljelse. Vi ber Gud om förlåtelse för den kristna antijudaismen och ber våra judiska syskon om försoning.

Det är en tvingande nödvändighet för våra kyrkor att i förkunnelse och undervisning, lära och liv medvetandegöra den kristna trons djupa förbindelse med judendomen och att stödja det kristet-judiska samarbetet.

Vi förbinder oss

- att motarbeta alla former av antisemitism och antijudaism i kyrka och samhälle,
- att på alla nivåer söka och intensifiera dialogen med våra judiska syskon.

11 Att odla relationerna till Islam

Sedan århundraden bor det muslimer i Europa. I många europeiska länder utgör de betydande minoriteter. Därför finns det många goda kontakter och grannrelationer mellan kristna och muslimer, men också starka ömsesidiga reservationer och fördomar. Dessa beror på smärtsamma erfarenheter i historien eller under senare tid.

Vi vill intensifiera umgänget mellan kristna och muslimer och kristen-muslimsk dialog på alla nivåer. Särskilt vill vi uppmuntra till samtal om tro på den ende Guden och om förståelsen av mänskliga rättigheter.

Vi förbinder oss

- att möta muslimer med respekt,
- att samarbeta med muslimer i gemensamma angelägenheter.

12 Att möta andra religioner och livsåskådningar

Mångfald vad gäller religion och livsåskådning, övertygelser och livsmönster, har blivit ett kännetecken för Europas kultur. Östliga religioner och nya religiösa rörelser breder ut sig och väcker också intresse bland många kristna. Det finns också allt flera människor som avvisar den kristna tron, förhåller sig likgiltiga till den eller omfattar andra livsåskådningar.

Vi vill ta de kritiska frågor som ställs till oss på allvar och tillsammans vinnlägga oss om att föra ärliga samtal. Vi måste här göra skillnad mellan de gemenskaper vi bör söka kontakt och dialog med och sådana vi, ur kristen synpunkt, bör varna för.

Vi förbinder oss

- att erkänna människors och grupper religions- och samvetsfrihet och verka för att de såväl individuellt som gemensamt, privat som offentligt, får utöva sin religion eller livsåskådning inom ramen för gällande rättsregler,
- att vara öppna för samtal med alla människor av god vilja, att fullgöra gemensamma angelägenheter tillsammans med dem och vittna för dem om den kristna tron.

Rekommendation

Jesus Kristus, den enda Kyrkans Herre, är vårt största hopp om försörjning och fred.

I hans namn vill vi gå vidare på vår gemensamma väg i Europa. Vi ber Gud om hans heliga Andes hjälp och stöd.

”Må hoppets Gud fylla vår tro med all glädje och frid och ge oss ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft.” (Rom 15:13)⁵

Som presidenter för Konferensen för Europeiska Kyrkor och De Europeiska Biskopskonferensernas Råd rekommenderar vi alla kyrkor och biskopskonferenser i Europa att anta denna Charta Oecumenica som en grundläggande text och att omsätta den var och en i sitt eget sammanhang.

Med denna rekommendation undertecknar vi Charta Oecumenica inom ramen för det europeiska ekumeniska mötet på första söndagen efter den gemensamma påsken 2001.

Strasbourg den 22 april 2001

Metropolit Jérémie
President
Konferensen för
Europeiska Kyrkor
CEC – KEK

Kardinal Miloslav Vlk
President
De Europeiska
Biskopskonferensernas Råd
CCEE

Noter

- 1 I Konferensen för Europeiska Kyrkor (KEK - CEC), ingår nästan alla ortodoxa, protestantiska, anglikanska, gammalkatolska och oberoende kyrkor i Europa. I De Europeiska Biskopskonferensernas Råd (CCEE) är alla romersk-katolska biskopskonferenser i Europa representerade.
- 2 Det grekiska ordet *katholikos* (allomfattande, universell) står i de, för alla kyrkotraditionerna gemensamma, apostoliska och nicenska trosbekännelserna för Kristi kyrkas allomfattande karaktär. Termen katolsk har här, i samstämmighet med andra översättningar (*catholic*, *katholisch*, *catholique* etc.), valts för att uttrycka denna grundläggande betydelse. Övers. anm.
- 3 Nattvardsgemenskap. Innebär i detta sammanhang full gemenskap när det gäller deltagande i, och ömsesidigt erkännande av, varandras nattvardsfirande. Övers. anm.
- 4 Med ”ekumeniska församlingar” avses här sådana möten som de i Basel och Graz, som alla de kristna traditionerna genom CEC – KEK och CCEE ställer sig bakom. Övers. anm.
- 5 Eg. ”Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft.” (Rom 15:13) Utgivarna av chartan gör här Paulus tillönskan till adressaterna i Romarbrevet till en bön för den kristna gemenskap i Europa, som de representerar: Övers. anm.

Det behövs mer än någonsin en ekumenisk förståelse i Europa!

Därför hälsas dokumentet Charta Oecumenica, som överlämnades till kyrkorna i Europa av KEK (Konferensen för Europeiska Kyrkor) och CCEE (De Europeiska Biskopskonferensernas Råd) i april 2001, med glädje och stora förhoppningar. Många talar om en historisk möjlighet.

Dokumentet, som fått underrubriken: "Riktlinjer för det växande samarbetet mellan kyrkorna i Europa", är det första i sitt slag, gemensamt för katoliker, ortodoxa, anglikaner, gammalkatoliker, lutheraner och reformerta.

Tanken med Charta Oecumenica är att den ska användas som ett redskap för samtal. Den är inget färdigt dokument utan kan ständigt förändras och förbättras på den väg kyrkorna vandrar tillsammans!

Översättningen har godkänts av SKRs styrelse och publiceras som nummer ett i SKRs Skriftserie.

